

पृच्छंतेनं जिह्वासवोद्यमजातमिवापृच्छंतेनं धितादय इति वापृच्छंतेनं अतः पृश्निगर्भो हिमित्यर्थः ॥ ४५ ॥ ऋषय इति द्वैतान्मजपफलमाहुः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ केशैः केश
वरसूक्ष्मैः सूर्यादिरग्निमभिस्रद्रूपेण वावातिगच्छतीतिकेशवइत्याह सूर्यस्येति यदादित्यगतं तेजो जगद्भासयते खिलं यच्चंद्रमसि यच्चाम्रौ तेजो विद्विमामकमिति भगवद्वचनायः केशवपदव्युत्पन्नस्युक्त्या सिद्धः ॥
॥ ४८ ॥ केशवशब्दजपफलमंधस्य चक्षुः प्राप्तिरित्याह स्वपत्न्यामित्यादिना ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ मोतमः मोशब्देन चक्षुरुच्यते चक्षुभ्यस्तदित्यर्थः ॥ ५६ ॥ तापना

पृश्निरित्युच्यते चान्नं वेद आपो मृतं तथा ॥ ममैतानि सदा गर्भः पृश्निगर्भस्ततो ह्यहं ॥ ४५ ॥ ऋषयः प्रादुरेवं मां त्रितंकूपनिपातितं ॥ पृश्निगर्भं त्रितंपाहीत्येकतद्वि
तपातितं ॥ ४६ ॥ ततः स ब्रह्मणः पुत्र आधो ह्येषि वरस्त्रितः ॥ उत्ततारोदपाना द्वै पृश्निगर्भानुकीर्तनात् ॥ ४७ ॥ सूर्यस्य तपतो लोकानग्नेः सोमस्य चाप्युत ॥ अंश
वो यस्य कशं ते ममैते केशसंज्ञिताः ॥ ४८ ॥ सर्वज्ञाः केशवं तस्मान्माहुर्द्विजसत्तमाः ॥ स्वपत्न्या माहितो गर्भ उतथ्ये नमहात्मना ॥ ४९ ॥ उतथ्ये तौ हिते चैव कदा
चिद्देवमायया ॥ बृहस्पतिरथा विदत्पत्नी तस्य महात्मनः ॥ ५० ॥ ततौ वै तन्मृषि श्रेष्ठं मैथुनोपगतं तथा ॥ उवाच गर्भः कौतेय पंचभूतसमन्वितः ॥ ५१ ॥ पूर्वागतो हं
वरद नार्हस्यं वांप्रवाधितुं ॥ एतद्बृहस्पतिः श्रुत्वा चुक्रोध च शशाप च ॥ ५२ ॥ मैथुना यागतो यस्मात्त्वया हं विनिवारितः ॥ तस्मादंघोयास्यसित्वमच्छापान्नात्र
संशयः ॥ ५३ ॥ सशापा हापि मुख्यस्य दीर्घतम उपेयवान् ॥ सहिदीर्घतमाना मनामात्वा सीहृषिपुरा ॥ ५४ ॥ वेदानवाप्यचतुरः सांगोपांगान्सनातनान् ॥ प्र
योजयामास तदानामगुह्यमिदं मम ॥ ५५ ॥ आनुपूर्व्येण विधिन केशवेति पुनः पुनः ॥ स च क्षुष्मान्समभवद्भूतमश्राभवपुनः ॥ ५६ ॥ एवं हि वरदं नाम केशवे
ति ममार्जुन ॥ देवानामथ सर्वेषां मृषीणां च महात्मनां ॥ ५७ ॥ अग्निः सोमेन संयुक्त एकयोनित्वमागतः ॥ अग्नीषोममयं तस्माज्जगत्कृत्स्नं चराचरं ॥ ५८ ॥ अ
पि हि पुराणे भवति एकयोन्यात्मका वग्नीषोमौ देवाश्चाग्निमुखा इति ॥ एकयोनित्वाच्च परस्परमर्हतो लोकान्धारयंत इति ॥ ५९ ॥ इति श्रीमहाभारते शांति ०
मोक्ष ० प ० नारायणीये एकचत्वारिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३४९ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥

दाप्यायनाच्च लोकं हर्षयत इति तृषी अग्नीषोमौ जाठरान्न तृषीतौ केशा इव केशयस्येति तृषी केश इत्येतमर्थं व्युत्पादयितुमग्नीषोमयो भोक्तृभोग्ययोरेकयोनित्वमाह देवानामित्यादिना ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ एकयो
नित्वं विना भोक्तृभोग्यभावासंभवः अन्यथा वा व्यवमियो न्योः स्पर्शचक्षुषोरपि भोग्यभोक्तृभावः स्यादित्याशयेनाह परस्परमर्हत इति भोक्तृभोग्यत्वमितिशेषः ॥ ५९ ॥ इति शांति ० मो ० नै ० भा ० एकचत्वा
रिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३४९ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥